

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2023/606

z dnia 15 marca 2023 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2015/760 w odniesieniu do wymogów dotyczących polityki inwestycyjnej i warunków prowadzenia działalności w zakresie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych oraz zakresu dopuszczalnych aktywów inwestycyjnych, wymogów dotyczących składu portfela i dywersyfikacji oraz zasad zaciągania pożyczek i kredytów środków pieniężnych i innych zasad dotyczących funduszy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od czasu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/760 ⁽³⁾ tylko kilka europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych (EDFI) uzyskało zezwolenie na prowadzenie działalności. Łączną wielkość aktywów netto tych funduszy oszacowano na około 2 400 000 000 EUR w 2021 r.
- (2) Dostępne dane rynkowe wskazują, że rozwój segmentu EDFI nie osiągnął oczekiwanej skali, pomimo położenia nacisku przez Unię na propagowanie finansowania długoterminowego w Unii.
- (3) Niektóre cechy rynku EDFI, w tym niska liczba funduszy, niewielki wolumen aktywów netto, nieliczne jurysdykcje, w których EDFI mają siedzibę, oraz skład portfela, który jest ukierunkowany na określone dopuszczalne kategorie inwestycji, świadczą o skoncentrowanym charakterze tego rynku, zarówno pod względem geograficznym, jak i pod względem rodzaju inwestycji. Ponadto obserwuje się brak świadomości i wiedzy finansowej, a także, co najważniejsze, niski poziom zaufania i wiarygodności w odniesieniu do sektora finansowego, co należy przewyższyć, aby EDFI stały się bardziej dostępne i popularniejsze wśród inwestorów detalicznych. Konieczne jest zatem dokonanie przeglądu funkcjonowania ram prawnych regulujących prowadzenie działalności EDFI, aby zapewnić kierowanie większej liczby inwestycji do przedsiębiorstw potrzebujących kapitału oraz do długoterminowych projektów inwestycyjnych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 290 z 29.7.2022, s. 64.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2023 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 7 marca 2023 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/760 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 98).

- (4) Obecnie celem rozporządzenia (UE) 2015/760 jest uruchomienie kapitału na europejskie inwestycje długoterminowe w unijnej gospodarce realnej. W rezultacie może się okazać, że większość aktywów i inwestycji EDFI albo główne dochody lub zysk generowane przez takie aktywa i inwestycje są zlokalizowane w Unii. Jednak długoterminowe inwestycje w projekty, przedsiębiorstwa i projekty infrastrukturalne w państwach trzecich również mogą wnieść kapitał do EDFI i przynieść korzyści unijnej gospodarce. Korzyści takie mogą powstawać na różne sposoby, w tym mogą one wynikać z inwestycji, które promują rozwój regionów przygranicznych, zwiększają współpracę handlową, finansową i technologiczną oraz ułatwiają inwestycje w projekty z zakresu ochrony środowiska i zrównoważonej energii. W istocie nieuniknione jest, że niektóre długoterminowe aktywa i inwestycje, które przynoszą korzyści gospodarce realnej Unii, będą zlokalizowane w państwach trzecich, np. podmorskie kable światłowodowe łączące Europę z innymi kontynentami, budowa terminali skroplonego gazu ziemnego i powiązanej infrastruktury lub transgraniczne inwestycje w obiekty i instalacje energii odnawialnej, zwiększające odporność sieci elektrycznej i bezpieczeństwo energetyczne Unii. Ponieważ inwestycje w kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe i dopuszczalne aktywa z państw trzecich mogą przynieść korzyści inwestorom i zarządzającym EDFI, jak również gospodarcom, infrastrukturze, klimatowi i zrównoważoności środowiskowej oraz obywatelom tych państw trzecich, rozporządzenie (UE) 2015/760 nie powinno uniemożliwiać tego, aby większość aktywów i inwestycji EDFI lub główne dochody lub zysk generowany przez takie aktywa i inwestycje były zlokalizowane w państwie trzecim.
- (5) W związku z tym, a także mając na uwadze, że EDFI mogą ułatwić długoterminowe inwestycje, między innymi w energetykę, transport i infrastrukturę społeczną, oraz ułatwić tworzenie miejsc pracy, oraz mogą przyczynić się do realizacji Europejskiego Zielonego Ładu, należy zmienić rozporządzenie (UE) 2015/760 w taki sposób, aby jego celem było ułatwienie pozyskiwania i uruchamiania kapitału na inwestycje długoterminowe w gospodarkę realną, w tym na inwestycje promujące Europejski Zielony Ład i inne obszary priorytetowe, oraz zapewnienie, aby przepływy kapitałowe były ukierunkowane na projekty, które wprowadzają unijną gospodarkę na ścieżkę inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu.
- (6) Konieczne jest zwiększenie elastyczności podmiotów zarządzających aktywami w zakresie inwestowania w szerokie kategorie aktywów rzeczowych. Należy zatem uznać, że aktywa rzeczowe stanowią kategorię dopuszczalnych aktywów, pod warunkiem że te aktywa rzeczowe posiadają wartość ze względu na swój charakter lub istotę. Takie aktywa rzeczowe obejmują nieruchomości, takie jak infrastruktura komunikacyjna, środowiskowa, energetyczna lub transportowa, infrastruktura społeczna, w tym domy opieki lub szpitale, a także infrastruktura edukacji, ochrony zdrowia i wsparcia społecznego, lub obiekty przemysłowe, instalacje i inne aktywa, w tym własność intelektualną, statki, sprzęt, maszyny, statki powietrzne lub tabor kolejowy.
- (7) Inwestycje w nieruchomości komercyjne, obiekty lub instalacje służące edukacji, doradztwu, badaniom naukowym, rozwojowi, w tym w infrastrukturę i inne aktywa, które przynoszą korzyści gospodarcze lub społeczne, w obiekty sportowe lub w nieruchomości mieszkaniowe, w tym budownictwo mieszkań dla seniorów lub mieszkalnictwo socjalne, należy również uznać za dopuszczalne inwestycje w aktywa rzeczowe ze względu na zdolność tych aktywów do przyczyniania się do realizacji celu inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu. Aby umożliwić realizację strategii inwestycyjnych w obszarach, w których bezpośrednie inwestycje w aktywa rzeczowe są niemożliwe lub nieekonomiczne, dopuszczalne inwestycje w aktywa rzeczowe powinny obejmować również inwestycje w prawa do wody, prawa do lasu, prawa budowlane i prawa do zasobów mineralnych.
- (8) Dopuszczalne aktywa inwestycyjne należy rozumieć jako nieobejmujące dzieł sztuki, manuskryptów, zapasów wina, biżuterii lub innych aktywów, które same w sobie nie stanowią inwestycji długoterminowych w gospodarkę realną.
- (9) Konieczne jest zwiększenie atrakcyjności EDFI dla podmiotów zarządzających aktywami oraz rozszerzenie zakresu strategii inwestycyjnych dostępnych dla zarządzających EDFI, aby uniknąć nadmiernego ograniczania zakresu dopuszczalności aktywów i działalności inwestycyjnej EDFI. Dopuszczalność aktywów rzeczowych nie powinna zależeć od ich charakteru i celów lub od spraw dotyczących środowiska, kwestii społecznych lub dotyczących zarządzania ani od powiązanego ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem i podobnych warunków, które są już objęte rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088⁽⁴⁾ oraz (UE) 2020/852⁽⁵⁾. Niemniej EDFI w dalszym ciągu podlegają obowiązkowi wynikającemu z rozporządzenia (UE) 2019/2088 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem. W szczególności w przypadku gdy EDFI promują aspekty środowiskowe lub społeczne albo mają na celu zrównoważone inwestycje, muszą one spełniać wymogi dotyczące ujawniania informacji określone odpowiednio w art. 8 lub 9 rozporządzenia (UE) 2019/2088, z których każdy zawiera szczegółowe wymogi dotyczące przejrzystości w odniesieniu do informacji ujawnianych przed zawarciem umowy.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

- (10) Aby pobudzić przepływy kapitału prywatnego w kierunku inwestycji bardziej zrównoważonych środowiskowo, należy wyjaśnić, że EDFI mogą również inwestować w zielone obligacje. Jednocześnie należy również zapewnić, aby EDFI były ukierunkowane na inwestycje długoterminowe oraz aby przestrzegane były wymogi rozporządzenia (UE) 2015/760 dotyczące dopuszczalnych aktywów inwestycyjnych. W związku z tym zielone obligacje, które spełniają te wymogi w zakresie dopuszczalności i które są emitowane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich zielonych obligacji, powinny zostać wyraźnie włączone do wykazu dopuszczalnych aktywów inwestycyjnych.
- (11) Aby poprawić dostęp inwestorów do bardziej aktualnych i pełniejszych informacji na temat rynku EDFI, konieczne jest zwiększenie szczegółowości i aktualności centralnego rejestru publicznego przewidzianego w rozporządzeniu (UE) 2015/760. Rejestr ten powinien zatem zawierać dodatkowe informacje w stosunku do informacji, które już zawiera, w tym, jeżeli takie informacje są dostępne, identyfikator podmiotu prawnego (LEI) i krajowy kod identyfikujący EDFI, nazwę, adres i LEI zarządzającego EDFI, międzynarodowy kod identyfikujący papiery wartościowe (zwany dalej „kodem ISIN”) EDFI oraz każdej oddzielnej klasy jednostek uczestnictwa lub udziałów, organ właściwy dla EDFI i państwo członkowskie pochodzenia tego EDFI, państwa członkowskie, w których EDFI jest wprowadzany do obrotu, informację, czy EDFI może być wprowadzany do obrotu wśród inwestorów detalicznych czy wyłącznie wśród inwestorów profesjonalnych, datę wydania zezwolenia dla EDFI oraz datę rozpoczęcia wprowadzania EDFI do obrotu.
- (12) Inwestycje EDFI mogą być prowadzone z udziałem podmiotów pośredniczących, w tym spółek celowych oraz spółek sekurytyzacyjnych, instytucji zbiorczych zarządzających aktywami lub spółek holdingowych. Obecnie w rozporządzeniu (UE) 2015/760 wymaga się, aby inwestycje w instrumenty kapitałowe lub quasi-kapitałowe kwalifikowanych przedsiębiorstw portfelowych miały miejsce wyłącznie w przypadku, gdy przedsiębiorstwa te są jednostkami zależnymi, w których posiadają one udział większościowy, co znacznie ogranicza zakres bazy dopuszczalnych aktywów. Co do zasady, EDFI powinny zatem móc prowadzić wspólne inwestycje mniejszościowe w możliwości inwestycyjne. Możliwość ta powinna dać EDFI większą elastyczność w realizacji ich strategii inwestycyjnych, przyciągnąć większą liczbę sponsorów projektów inwestycyjnych oraz zwiększyć zakres ewentualnych dopuszczalnych aktywów docelowych, co ma zasadnicze znaczenie dla realizacji pośrednich strategii inwestycyjnych.
- (13) Ze względu na obawy, że strategie funduszy mogą prowadzić do inwestycji, które nie wchodziłyby w zakres dopuszczalnych aktywów inwestycyjnych, rozporządzenie (UE) 2015/760 zawiera obecnie ograniczenia dotyczące inwestycji w inne fundusze przez cały okres działalności EDFI. Strategie funduszy są jednak powszechnym i bardzo skutecznym sposobem uzyskania szybkiej ekspozycji na aktywa niepłynne, w szczególności w odniesieniu do nieruchomości i w kontekście w pełni opłaconych struktur kapitałowych. Konieczne jest zatem umożliwienie EDFI inwestowania w inne fundusze, aby umożliwić im zapewnienie szybszego udostępniania kapitału. Ułatwienie EDFI inwestowania w inne fundusze pozwoliłoby również na ponowne inwestowanie nadwyżek środków pieniężnych w fundusze, ponieważ różne inwestycje o różnych terminach zapadalności mogłyby zmniejszyć opóźnienia w wykorzystaniu środków pieniężnych EDFI. Konieczne jest zatem rozszerzenie dopuszczalności strategii funduszy funduszy dla zarządzających EDFI poza inwestycje w europejskie fundusze venture capital (EuVECA) lub europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej (EuSEF). Kategorie przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, w które mogą inwestować EDFI, należy zatem rozszerzyć na przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) oraz na unijne alternatywne fundusze inwestycyjne (AFI z UE) zarządzane przez zarządzających AFI z UE (ZAFI z UE). W celu zapewnienia skutecznej ochrony inwestorów konieczne jest jednak również zapewnienie, aby w przypadku gdy EDFI inwestuje w inny EDFI, w EuVECA, w EuSEF, w UCITS i AFI z UE zarządzane przez ZAFI z UE, te przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania również inwestowały w dopuszczalne inwestycje i same nie inwestowały więcej niż 10 % swojego kapitału w żadne inne przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania. Aby zapobiec obchodzeniu tych przepisów i zapewnić, aby EDFI przestrzegały – w odniesieniu do łącznego portfela – rozporządzenia (UE) 2015/760, należy łączyć pozycje aktywów i pożyczek i kredytów środków pieniężnych EDFI z takimi pozycjami przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, w które EDFI zainwestowały, w celu ustalenia, czy EDFI przestrzegają wymogów dotyczących składu portfela i dywersyfikacji oraz limitów w zakresie zaciągania pożyczek i kredytów.
- (14) Obecnie w rozporządzeniu (UE) 2015/760 wymaga się, aby dopuszczalne aktywa inwestycyjne, w przypadku gdy aktywa te są pojedynczymi składnikami aktywów rzeczowych, miały wartość co najmniej 10 000 000 EUR. Portfele aktywów rzeczowych składają się jednak często z szeregu pojedynczych składników aktywów rzeczowych, których wartość jest znacznie niższa niż 10 000 000 EUR. Wymóg dotyczący minimalnej wartości pojedynczych składników aktywów rzeczowych należy zatem usunąć. Oczekuje się, że usunięcie tego zbędnego wymogu przyczyni się do dywersyfikacji portfeli inwestycyjnych i pobudzi bardziej efektywne inwestycje EDFI w aktywa rzeczowe, a jednocześnie umożliwi uwzględnienie różnych poziomów rozwoju długoterminowych instrumentów inwestycyjnych w państwach członkowskich.

- (15) Konieczne jest rozszerzenie zakresu dopuszczalnych aktywów inwestycyjnych i promowanie inwestycji EDFI w aktywa sekurytyzowane. Należy zatem wyjaśnić, że w przypadku, gdy aktywa bazowe składają się z ekspozycji długoterminowych, dopuszczalne aktywa inwestycyjne powinny obejmować również proste, przejrzyste i standardowe sekurytyzacje, o których mowa w art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402⁽⁶⁾. Te ekspozycje długoterminowe obejmują sekurytyzacje kredytów na nieruchomości mieszkalne zabezpieczonych jedną lub kilkoma hipotekami na nieruchomościach mieszkalnych (papiery wartościowe zabezpieczone spłatami mieszkaniowych kredytów hipotecznych), kredytów komercyjnych zabezpieczonych jedną lub kilkoma hipotekami na nieruchomościach komercyjnych, kredytów dla przedsiębiorstw, w tym kredytów udzielonych małym i średnim przedsiębiorstwom, oraz należności z tytułów dostaw i usług lub innych ekspozycji bazowych, które jednostka inicjująca uznaje za odrębny rodzaj aktywów, pod warunkiem że przychody z sekurytyzacji tych należności z tytułu dostaw i usług lub innych ekspozycji bazowych są wykorzystywane do finansowania lub refinansowania inwestycji długoterminowych.
- (16) Obecnie rozporządzenie (UE) 2015/760 uniemożliwia EDFI inwestowanie w instytucje kredytowe, firmy inwestycyjne, zakłady ubezpieczeń i inne przedsiębiorstwa finansowe. Innowacyjne przedsiębiorstwa finansowe, które niedawno uzyskały zezwolenie na działalność, takie jak spółki z branży technologii finansowych, mogłyby jednak odgrywać ważną rolę w propagowaniu innowacji cyfrowych, ogólnej efektywności unijnych rynków finansowych i tworzenia miejsc pracy oraz przyczynianiu się do zwiększania odporności i stabilności unijnej infrastruktury finansowej oraz unii rynków kapitałowych. Takie przedsiębiorstwa finansowe projektują, opracowują lub oferują innowacyjne produkty lub technologie, które mają na celu automatyzację lub poprawę istniejących modeli biznesowych, procesów, zastosowań i produktów lub dzięki którym powstają nowe modele biznesowe, procesy, zastosowania i produkty, i tym samym przedsiębiorstwa te oddziałują korzystnie na unijne rynki finansowe, instytucje finansowe i świadczenie usług finansowych na rzecz instytucji finansowych, przedsiębiorstw lub konsumentów. Takie przedsiębiorstwa finansowe zwiększają również efektywność i skuteczność określonych procesów regulacyjnych lub nadzorczych lub modernizują funkcje regulacyjne lub funkcje nadzoru zgodności z przepisami w instytucjach finansowych lub niefinansowych. Należy zatem zmienić rozporządzenie (UE) 2015/760, aby umożliwić EDFI inwestowanie w innowacyjne przedsiębiorstwa finansowe, które niedawno uzyskały zezwolenie na działalność. Ponieważ obszar ten jest dynamiczny i szybko się zmienia, EDFI powinny mieć możliwość inwestowania w przedsiębiorstwa finansowe, inne niż finansowe spółki holdingowe lub holdingi mieszane, które są podmiotami regulowanymi i które uzyskały zezwolenie lub zostały zarejestrowane później niż pięć lat przed datą inwestycji początkowej.
- (17) Obecnie w rozporządzeniu (UE) 2015/760 wymaga się, aby kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe, w przypadku gdy przedsiębiorstwa te są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub na wielostronnej platformie obrotu, posiadały kapitalizację rynkową nie większą niż 500 000 000 EUR. Jednak wiele spółek giełdowych o niskiej kapitalizacji rynkowej ma ograniczoną płynność, co uniemożliwia zarządzającym EDFI zgromadzenie w rozsądnym czasie wystarczającej pozycji w takich spółkach giełdowych i w rezultacie zawęża zakres dostępnych celów inwestycyjnych. Aby zapewnić EDFI lepszy profil płynności, należy zatem zwiększyć kapitalizację rynkową notowanych na giełdzie kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych, w które EDFI mogą inwestować, z maksymalnie 500 000 000 EUR do maksymalnie 1 500 000 000 EUR. Aby uniknąć potencjalnych zmian w dopuszczalności takich inwestycji ze względu na wahania kursów walut lub inne czynniki, określenie progu kapitalizacji rynkowej powinno być dokonywane wyłącznie w chwili podejmowania inwestycji początkowej.
- (18) Aby zapewnić inwestorom, zarządzającym EDFI i właściwym organom przejrzystość i integralność inwestycji w aktywa zlokalizowane w państwach trzecich, wymogi dotyczące inwestycji w kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe z państw trzecich należy dostosować do standardów ustanowionych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849⁽⁷⁾. Należy je również dostosować do standardów określonych w ramach wspólnych działań podejmowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych, które to działania odzwierciedlone są w Konkluzjach Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych.
- (19) Zarządzający EDFI, którzy posiadają udziały w przedsiębiorstwie portfelowym, mogliby przedkładać własne interesy nad interesy inwestorów w EDFI. Aby uniknąć takich konfliktów interesów oraz aby zapewnić należyty ład korporacyjny, w rozporządzeniu (UE) 2015/760 wymaga się, aby EDFI inwestował wyłącznie w aktywa, które nie są związane z zarządzającym EDFI, chyba że EDFI inwestuje w jednostki uczestnictwa lub udziały innych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, które są zarządzane przez zarządzającego tym EDFI. Jest jednak utrwaloną praktyką rynkową, że jeden lub kilka instrumentów inwestycyjnych podmiotu zarządzającego aktywami dokonuje wspólnych

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

inwestycji wraz z innym funduszem, który ma podobny cel i strategię do tego EDFI. Tego typu wspólne inwestycje dokonywane przez ZAFI z UE i inne podmioty powiązane należące do tej samej grupy pozwalają przyciągnąć większe zasoby kapitału na inwestycje w projekty wielkoskalowe. W tym celu podmioty zarządzające aktywami zazwyczaj inwestują równolegle z EDFI w podmiot docelowy i strukturyzują swoje inwestycje za pomocą instrumentów wspólnego inwestowania. W ramach upoważnienia do zarządzania aktywami, zarządzający portfelem i personel wyższego szczebla podmiotów zarządzających aktywami są zazwyczaj zobowiązani do wspólnych inwestycji w ten sam fundusz, którym zarządzają, lub oczekuje się od nich takich inwestycji. Należy zatem sprecyzować, że przepisy dotyczące konfliktów interesów nie powinny uniemożliwiać zarządzającemu EDFI lub przedsiębiorstwu, które należy do tej samej grupy, wspólnego inwestowania w ten EDFI oraz wspólnego inwestowania z tym EDFI w te same aktywa. Aby zapewnić funkcjonowanie skutecznych gwarancji ochrony inwestorów, w przypadku takich wspólnych inwestycji zarządzający EDFI powinni wprowadzić rozwiązania organizacyjne i administracyjne, zgodnie z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE⁽⁸⁾, mające na celu wykrywanie konfliktów interesów, zapobieganie im, zarządzanie nimi i ich monitorowanie oraz zapewnienie odpowiedniego ujawniania takich konfliktów interesów.

- (20) W celu zapobiegania konfliktom interesów, unikania transakcji, które odbywają się niezgodnie z warunkami handlowymi, oraz aby zapewnić należyty ład korporacyjny, w rozporządzeniu (UE) 2015/760 nie zezwala się personelowi zarządzającego EDFI i personelowi przedsiębiorstw, które należą do tej samej grupy co zarządzający EDFI, na inwestowanie w ten EDFI lub na wspólne inwestowanie z EDFI w te same aktywa. Jest jednak utrwaloną praktyką rynkową, że członkowie personelu zarządzającego EDFI i innych podmiotów powiązanych należących do tej samej grupy, które prowadzą wspólne inwestycje wraz z zarządzającym EDFI, w tym zarządzający portfelem i personel wyższego szczebla odpowiedzialny za kluczowe decyzje finansowe i operacyjne zarządzającego EDFI, są często zobowiązani do wspólnego inwestowania w ten sam fundusz lub te same aktywa lub oczekuje się od nich tego ze względu na charakter upoważnienia do zarządzania aktywami, aby promować dostosowanie zachęć finansowych dla tego personelu i inwestorów. Należy zatem sprecyzować, że przepisy dotyczące konfliktów interesów nie powinny uniemożliwiać personelowi zarządzającego EDFI lub personelowi przedsiębiorstw, które należą do tej samej grupy, wspólnego inwestowania we własnym imieniu w ten EDFI oraz wspólnego inwestowania z EDFI w te same aktywa. Aby zapewnić funkcjonowanie skutecznych gwarancji ochrony inwestorów, w przypadku takich wspólnych inwestycji prowadzonych przez członków personelu, zarządzający EDFI powinni wprowadzić rozwiązania organizacyjne i administracyjne mające na celu wykrywanie konfliktów interesów, zapobieganie im, zarządzanie nimi i ich monitorowanie oraz zapewnienie odpowiedniego ujawniania takich konfliktów interesów.
- (21) Przepisy dotyczące EDFI, w tym przepisy dotyczące stosowania dźwigni finansowej, dywersyfikacji aktywów i składu portfeli, przepisy dotyczące limitów koncentracji oraz limitów dopuszczalnych aktywów i inwestycji, są niemal identyczne zarówno dla inwestorów profesjonalnych, jak i detalicznych. Jednak inwestorzy profesjonalni i inwestorzy detaliczni mają różne horyzonty czasowe, poziomy tolerancji ryzyka i potrzeby inwestycyjne, a także różne zdolności analizowania możliwości inwestycyjnych. W istocie inwestorzy profesjonalni mają wyższy poziom tolerancji ryzyka niż inwestorzy detaliczni, są w stanie przeprowadzać dokładne analizy możliwości inwestycyjnych oraz badania *due diligence* aktywów i ich wycenę oraz mogą mieć, ze względu na swój charakter i działalność, odmienne od inwestorów detalicznych cele dotyczące zwrotów finansowych. Pomimo tego i ze względu na te niemal identyczne przepisy oraz wynikające z nich duże obciążenie administracyjne i powiązane koszty dla EDFI przeznaczonych dla inwestorów profesjonalnych, podmioty zarządzające aktywami dotychczas niechętnie oferowały produkty dostosowane do potrzeb inwestorów profesjonalnych. Należy zatem ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące EDFI, które są wprowadzane do obrotu wyłącznie wśród inwestorów profesjonalnych, w szczególności w odniesieniu do dywersyfikacji i składu danego portfela, limitów koncentracji oraz zaciągania pożyczek i kredytów środków pieniężnych.
- (22) Obecnie w rozporządzeniu (UE) 2015/760 wymaga się, aby EDFI inwestowały co najmniej 70 % swojego kapitału w dopuszczalne aktywa inwestycyjne. Ten wysoki limit inwestycyjny dotyczący dopuszczalnych aktywów inwestycyjnych w portfelach EDFI został pierwotnie ustanowiony w związku z ukierunkowaniem EDFI na inwestycje długoterminowe oraz wkładem, jaki takie inwestycje miały według oczekiwań wnieść w finansowanie zrównoważonego wzrostu unijnej gospodarki. Z uwagi na niepłynny i idiosynkratyczny charakter niektórych dopuszczalnych aktywów inwestycyjnych w portfelach EDFI zarządzanie płynnością EDFI, realizacja wniosków o umorzenie, dokonywanie ustaleń dotyczących zaciągania pożyczek i kredytów i wykonywanie innych elementów strategii inwestycyjnych EDFI dotyczących przenoszenia, wyceny i obciążania takich dopuszczalnych aktywów inwestycyjnych mogą jednak okazać się dla zarządzających EDFI trudne i kosztowne. Obniżenie limitu dotyczącego dopuszczalnych aktywów inwestycyjnych umożliwiłoby zatem zarządzającym EDFI lepsze zarządzanie płynnością EDFI. Do celów oceny przestrzegania przez EDFI limitu inwestycyjnego dotyczącego dopuszczalnych aktywów inwestycyjnych należy łączyć jedynie dopuszczalne aktywa inwestycyjne tych EDFI, inne niż przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, oraz dopuszczalne aktywa inwestycyjne przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, w które te EDFI zainwestowały.

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

- (23) Istniejące wymogi dotyczące dywersyfikacji określone w rozporządzeniu (UE) 2015/760 zostały wprowadzone w celu zapewnienia odporności EDFI na niekorzystne okoliczności rynkowe. Przepisy te okazały się jednak zbyt uciążliwe, ponieważ w praktyce oznaczają, że EDFI muszą dokonywać średnio 10 odrębnych inwestycji. W odniesieniu do inwestycji w projekty lub infrastrukturę wielkoskalową wymóg dokonania 10 inwestycji na jeden EDFI może być trudny do zrealizowania i kosztowny pod względem kosztów transakcyjnych i alokacji kapitału. Aby ograniczyć koszty transakcji i koszty administracyjne ponoszone przez EDFI i ostatecznie przez ich inwestorów, EDFI powinny zatem mieć możliwość realizowania bardziej skoncentrowanych strategii inwestycyjnych, a tym samym posiadania ekspozycji na mniejszą ilość dopuszczalnych aktywów. Konieczne jest zatem dostosowanie wymogów dotyczących dywersyfikacji w odniesieniu do ekspozycji EDFI na pojedyncze kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe, pojedyncze składniki aktywów rzeczowych, przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania i niektóre inne dopuszczalne aktywa inwestycyjne, umowy i instrumenty finansowe. Ta dodatkowa elastyczność w składzie portfela EDFI i zmniejszenie wymogów dotyczących dywersyfikacji nie powinny mieć istotnego wpływu na zdolność EDFI do przeciwstawiania się wahaniom rynkowym, ponieważ EDFI zwykle inwestują w aktywa, które często nie mają łatwo dostępnych notowań rynkowych, mogą być wysoce nie płynne i często mają długie terminy zapadalności lub dłuższy horyzont czasowy.
- (24) W przeciwieństwie do inwestorów detalicznych, inwestorzy profesjonalni mają, w pewnych okolicznościach, dłuższy horyzont czasowy, wyraźne cele w zakresie zwrotu finansowego, większą wiedzę fachową, wyższy poziom tolerancji ryzyka związanego z niekorzystnymi warunkami rynkowymi oraz większą zdolność do pokrycia strat. Należy zatem ustanowić dla takich profesjonalnych inwestorów zróżnicowany zestaw środków ochrony inwestorów oraz znieść wymogi dotyczące dywersyfikacji w odniesieniu do EDFI, które są wprowadzane do obrotu wyłącznie wśród inwestorów profesjonalnych.
- (25) W celu lepszego wykorzystania wiedzy fachowej zarządzających EDFI oraz ze względu na korzyści wynikające z dywersyfikacji, w niektórych przypadkach korzystne dla EDFI może być inwestowanie wszystkich lub prawie wszystkich aktywów w zdywersyfikowany portfel EDFI podstawowego. EDFI powinny zatem mieć możliwość łączenia swoich aktywów i korzystania ze struktur funduszu podstawowego z funduszami powiązаныmi w drodze inwestowania w EDFI podstawowe.
- (26) Dźwignia finansowa jest często stosowana w celu umożliwienia bieżącej działalności EDFI i realizacji określonej strategii inwestycyjnej. Umiarkowane kwoty dźwigni finansowej mogą w przypadku odpowiedniej kontroli zwiększać zwrot z inwestycji, nie powodując nadmiernego ryzyka ani nie nasilając go. Ponadto dźwignia finansowa może być często wykorzystywana przez różne przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w celu uzyskania dodatkowej efektywności lub dochodów z działalności operacyjnej. Ponieważ zaciąganie pożyczek i kredytów środków pieniężnych jest obecnie ograniczone w rozporządzeniu (UE) 2015/760 do 30 % wartości kapitału EDFI, zarządzający EDFI mogliby nie być w stanie skutecznie realizować niektórych strategii inwestycyjnych, w tym w przypadku inwestycji w aktywa rzeczowe, gdzie stosowanie wyższego poziomu dźwigni finansowej jest normą branżową lub jest w inny sposób wymagane do osiągnięcia atrakcyjnych zwrotów skorygowanych o ryzyko. Należy zatem zwiększyć elastyczność zarządzających EDFI w zakresie pozyskiwania dalszego kapitału w okresie działalności EDFI. Jednocześnie należy usprawnić zarządzanie dźwignią finansową i promować większą spójność z dyrektywą 2011/61/UE w odniesieniu do polityki zaciągania pożyczek i kredytów poprzez zastąpienie kapitału wartością aktywów netto jako odpowiednim punktem odniesienia dla określenia limitu zaciągania pożyczek i kredytów środków pieniężnych, czemu powinny towarzyszyć ulepszenia polityki korekty. Z uwagi na możliwe ryzyko, jakie może nieść ze sobą dźwignia finansowa, należy zezwolić EDFI, które mogą być wprowadzane do obrotu wśród inwestorów detalicznych, na zaciąganie pożyczek i kredytów środków pieniężnych w wysokości nieprzekraczającej 50 % wartości aktywów netto EDFI. Limit 50 % jest odpowiedni, biorąc pod uwagę ogólne limity zaciągania pożyczek i kredytów środków pieniężnych powszechne w przypadku funduszy inwestujących w aktywa rzeczowe o podobnym profilu płynności i profilu umorzeniowym.

W przypadku EDFI wprowadzanych do obrotu wśród inwestorów profesjonalnych należy jednak dopuścić wyższy limit dźwigni finansowej, ponieważ inwestorzy profesjonalni charakteryzują się wyższym poziomem tolerancji ryzyka niż inwestorzy detaliczni. Limit zaciągania pożyczek i kredytów środków pieniężnych dla EDFI, które są wprowadzane do obrotu wyłącznie wśród inwestorów profesjonalnych, należy zatem podwyższyć do maksymalnie 100 % wartości aktywów netto EDFI. Ponadto rozporządzenie (UE) 2015/760 nie oferuje dotychczas zarządzającemu EDFI możliwości skorygowania pozycji inwestycyjnej w odpowiednim czasie, w przypadkach gdy EDFI narusza limit dźwigni finansowej, a naruszenie to pozostaje poza kontrolą zarządzającego EDFI. Z uwagi na zmienność wartości aktywów netto jako wartości odniesienia oraz interesy inwestorów EDFI należy zatem sprecyzować, że przepisy dotyczące korekty zawarte w rozporządzeniu (UE) 2015/760 mają zastosowanie również do limitów w zakresie zaciągania pożyczek i kredytów.

- (27) Aby zapewnić EDFI większe możliwości inwestycyjne, EDFI powinny mieć możliwość zaciągania pożyczek i kredytów w walucie, w której zarządzający EDFI zamierza nabyć aktywa. Konieczne jest jednak zmniejszenie ryzyka niedopasowania walutowego, a tym samym ograniczenie ryzyka walutowego dla portfela inwestycyjnego. EDFI powinny zatem odpowiednio zabezpieczyć swoją ekspozycję walutową.

- (28) EDFI powinny mieć możliwość obciążania swoich aktywów w celu realizacji swojej strategii zaciągania pożyczek i kredytów. Aby dodatkowo zwiększyć elastyczność EDFI w zakresie ich realizacji strategii zaciągania pożyczek i kredytów, ustalenia dotyczące zaciągania pożyczek i kredytów nie powinny stanowić zaciągania pożyczek i kredytów, jeżeli te pożyczki i kredyty są w pełni pokryte przez zobowiązania kapitałowe inwestorów.
- (29) Biorąc pod uwagę podwyższenie maksymalnych limitów zaciągania pożyczek i kredytów środków pieniężnych przez EDFI oraz zniesienie niektórych limitów dotyczących zaciągania pożyczek i kredytów środków pieniężnych w walutach obcych, inwestorzy powinni dysponować pełniejszymi informacjami na temat strategii i limitów pożyczek i kredytów stosowanych przez EDFI. Należy zatem wymagać od zarządzających EDFI, aby wyraźnie ujawniali w prospekcie emisyjnym danego EDFI limity w zakresie zaciągania pożyczek i kredytów.
- (30) Obecnie rozporządzenie (UE) 2015/760 przewiduje, że inwestorzy EDFI mogą zwrócić się o likwidację tego EDFI, jeżeli ich wnioski o umorzenie, złożone zgodnie z polityką umarzania EDFI, nie zostały pozytywnie rozpatrzone w ciągu jednego roku od daty ich złożenia. Biorąc pod uwagę długoterminową orientację EDFI oraz często idiosyncraticzny i nie płynny profil aktywów w portfelach EDFI, uprawnienie jakiegokolwiek inwestora lub grupy inwestorów do zwrócenia się o likwidację EDFI może być nieproporcjonalne i szkodliwe zarówno dla skutecznej realizacji strategii inwestycyjnej EDFI, jak i dla interesów innych inwestorów lub grup inwestorów. Właściwe jest zatem usunięcie możliwości zwracania się przez inwestorów o likwidację EDFI w przypadku, gdy EDFI nie jest w stanie pozytywnie rozpatrzyć wniosków o umorzenie.
- (31) Obecnie rozporządzenie (UE) 2015/760 jest niejasne pod względem kryteriów oceny wartości procentowej umorzeń w danym okresie oraz w zakresie minimalnych informacji, które należy przekazać właściwym organom na temat możliwości umorzeń. Biorąc pod uwagę centralną rolę Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (EUNGiPW) w stosowaniu rozporządzenia (UE) 2015/760 oraz jego wiedzę fachową na temat papierów wartościowych i rynków papierów wartościowych, należy powierzyć EUNGiPW zadanie sporządzania projektów regulacyjnych standardów technicznych określających; okoliczności, w których okres działalności EDFI uznaje się za zgodny z cyklami życia poszczególnych składników aktywów EDFI; kryteria wyznaczania minimalnego okresu utrzymywania; minimalny zakres informacji, które należy przekazać organowi właściwemu dla EDFI; wymogi, które EDFI musi spełnić w odniesieniu do swojej polityki umarzania i narzędzi zarządzania płynnością; a także kryteria oceny wartości procentowej umorzeń. Należy zauważyć, że w przypadku gdy regulamin lub dokumenty założycielskie EDFI przewidują możliwość umorzeń w okresie działalności tego EDFI, zastosowanie mają przepisy dotyczące zarządzania ryzykiem utraty płynności i narzędzi zarządzania płynnością określone w dyrektywie 2011/61/UE.
- (32) Obecnie w rozporządzeniu (UE) 2015/760 wymaga się, aby regulamin lub dokumenty założycielskie EDFI nie umożliwiały dopuszczenia jednostek uczestnictwa lub udziałów EDFI do obrotu na rynku regulowanym lub na wielostronnych platformach obrotu. Pomimo tej możliwości zarządzający EDFI, a także inwestorzy i uczestnicy rynku w niewielkim stopniu korzystali z mechanizmu obrotu wtórnego do celów obrotu jednostkami uczestnictwa lub udziałami EDFI. Aby wspierać obrót wtórny jednostkami uczestnictwa lub udziałami EDFI, należy zezwolić zarządzającym EDFI na wprowadzenie możliwości wczesnego wyjścia inwestorów EDFI w okresie działalności EDFI. W celu zapewnienia skutecznego funkcjonowania takiego mechanizmu obrotu wtórnego, wczesne wyjście z inwestycji powinno być możliwe tylko wtedy, gdy zarządzający EDFI wprowadził politykę zestawienia potencjalnych inwestorów i wniosków o wyjście z inwestycji. Polityka ta powinna m.in. określać proces przenoszenia, rolę zarządzającego EDFI lub administratora funduszu, częstotliwość i czas trwania okna płynności, podczas którego można wymieniać jednostki uczestnictwa lub udziały EDFI, zasady określające cenę wykonania i warunki proporcjonalnego podziału, wymogi dotyczące ujawniania informacji, a także opłaty, koszty i należności oraz inne warunki związane z takim mechanizmem okna płynności. Należy powierzyć EUNGiPW zadanie sporządzania projektów regulacyjnych standardów technicznych określających okoliczności, w których można stosować zestawianie, w tym informacje, które EDFI mają obowiązek ujawniać inwestorom.
- (33) Aby uniknąć nieporozumień związanych z niezrozumieniem przez inwestorów detalicznych natury prawnej mechanizmu obrotu wtórnego i potencjalnej płynności, jaką umożliwia ten mechanizm, dystrybutor lub – w przypadku bezpośredniego oferowania lub plasowania jednostek uczestnictwa lub udziałów EDFI wśród inwestorów detalicznych – zarządzający EDFI powinni wyraźnie i na piśmie ostrzegać inwestorów detalicznych, że dostępność mechanizmu zestawiania nie gwarantuje zestawienia ani nie uprawnia inwestorów detalicznych do wyjścia z EDFI lub do umorzenia ich jednostek uczestnictwa lub udziałów danego EDFI. To pisemne ostrzeżenie powinno być częścią pojedynczego pisemnego ostrzeżenia informującego inwestorów detalicznych również o tym, że produkt EDFI może nie być odpowiedni dla inwestorów detalicznych, którzy nie są w stanie utrzymać takiego długoterminowego i nie płynnego zaangażowania, w przypadku gdy okres działalności EDFI oferowanego lub plasowanego wśród inwestorów detalicznych jest dłuższy niż 10 lat. Gdy w informacjach reklamowych prezentuje się inwestorom detalicznym dostępność mechanizmu zestawiania, nie należy promować go jako narzędzia gwarantującego płynność na żądanie.

- (34) Obecnie w rozporządzeniu (UE) 2015/760 wymaga się, aby EDFI przyjęły szczegółowy harmonogram uporządkowanego zbycia swoich aktywów w celu umorzenia jednostek uczestnictwa lub udziałów inwestorów po zakończeniu okresu działalności EDFI. Rozporządzenie to wymaga również, aby EDFI informowały o tym szczegółowym harmonogramie organ właściwy dla danego EDFI. Wymogi te nakładają na zarządzających EDFI znaczne obciążenia administracyjne i obciążenia regulacyjne, nie prowadząc do odpowiedniego zwiększenia ochrony inwestorów. Aby zmniejszyć te obciążenia, nie zmniejszając jednocześnie ochrony inwestorów, EDFI powinny informować organ właściwy dla EDFI o uporządkowanym zbyciu swoich aktywów w celu umorzenia jednostek uczestnictwa lub udziałów inwestorów po zakończeniu okresu działalności EDFI i dostarczać organowi właściwemu dla EDFI szczegółowy harmonogram tylko wtedy, gdy ten organ właściwy wyraźnie tego zażąda.
- (35) Prospekt emisyjny EDFI powiązanego może zawierać bardzo istotne informacje dla inwestorów, które umożliwiają im lepszą ocenę potencjalnego ryzyka i korzyści związanych z inwestycją. Należy zatem wymagać, aby w przypadku struktury funduszu podstawowego z funduszami powiązanymi prospekt emisyjny EDFI powiązanego zawierał informacje dotyczące struktury funduszu podstawowego z funduszami powiązanymi, EDFI powiązanego i EDFI podstawowego oraz dane dotyczące wynagrodzenia lub zwrotu kosztów płaconych przez EDFI powiązany.
- (36) Odpowiednie ujawnianie informacji o opłatach i należnościach ma zasadnicze znaczenie dla oceny EDFI jako potencjalnego celu inwestycyjnego przez inwestorów. Takie ujawnianie informacji jest również ważne, gdy EDFI jest wprowadzany do obrotu wśród inwestorów detalicznych w przypadku struktur funduszu podstawowego z funduszami powiązanymi. Należy zatem nałożyć na zarządzającego EDFI obowiązek uwzględnienia w sprawozdaniu rocznym EDFI powiązanego oświadczenia dotyczącego łącznych należności w ramach EDFI powiązanego i EDFI podstawowego. Oczekuje się, że taki wymóg przyczyni się do ochrony inwestorów przed nieuzasadnionymi dodatkowymi kosztami wynikającymi z opłat za subskrypcję i umorzenie, które EDFI podstawowy może ewentualnie pobierać od EDFI powiązanego.
- (37) W rozporządzeniu (UE) 2015/760 nakłada się na zarządzającego EDFI obowiązek ujawniania w prospekcie emisyjnym EDFI informacji o opłatach związanych z inwestowaniem w ten EDFI. Jednak rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014⁽⁹⁾ również zawiera wymogi dotyczące ujawniania opłat. W celu zwiększenia przejrzystości struktur opłat, wymóg określony w rozporządzeniu (UE) 2015/760 powinien zostać dostosowany do wymogu określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1286/2014.
- (38) Obecnie w rozporządzeniu (UE) 2015/760 wymaga się, aby zarządzający EDFI zapewnili lokalne rozwiązania w każdym państwie członkowskim, w którym zamierzają wprowadzać EDFI do obrotu. Choć wymogi wykonywania pewnych zadań przez inwestorów we wszystkich państwach członkowskich pozostają w mocy, to wymóg zapewnienia lokalnych rozwiązań został później zniesiony dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1160⁽¹⁰⁾ w odniesieniu do UCITS i alternatywnych funduszy inwestycyjnych wprowadzanych do obrotu wśród inwestorów detalicznych, ponieważ takie lokalne rozwiązania powodują dodatkowe koszty i utrudnienia w transgranicznym wprowadzaniu EDFI do obrotu. Ponadto preferowana metoda kontaktu z inwestorami zmieniła się z fizycznych spotkań w lokalnych placówkach na bezpośrednią interakcję między zarządzającymi funduszami lub dystrybutorami a inwestorami za pośrednictwem środków elektronicznych. Usunięcie tego wymogu z rozporządzenia (UE) 2015/760 w odniesieniu do wszystkich inwestorów EDFI byłoby zatem zgodne z dyrektywą (UE) 2019/1160 oraz współczesnymi metodami wprowadzania do obrotu produktów finansowych, a ponadto mogłoby sprzyjać atrakcyjności EDFI dla podmiotów zarządzających aktywami, które nie musiałyby już ponosić kosztów związanych z obsługą lokalnych rozwiązań. Należy zatem usunąć ten wymóg.
- (39) Ponieważ jednostki uczestnictwa i udziały EDFI są instrumentami finansowymi, w przypadku gdy EDFI są wprowadzane do obrotu wraz ze świadczeniem usług inwestycyjnych, zastosowanie mają przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE⁽¹¹⁾ dotyczące zarządzania produktami. Jednostki uczestnictwa lub udziały EDFI mogą być jednak również nabywane bez świadczenia usług inwestycyjnych. Aby uwzględnić te przypadki, w rozporządzeniu (UE) 2015/760 wymaga się obecnie od zarządzających EDFI opracowania wewnętrznego procesu oceny EDFI wprowadzanych do obrotu wśród inwestorów detalicznych. Obecny zbiór przepisów jest oparty na przepisach

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) (Dz.U. L 352 z 9.12.2014, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1160 z dnia 20 czerwca 2019 r. zmieniająca dyrektywy 2009/65/WE i 2011/61/UE w odniesieniu do transgranicznej dystrybucji prowadzonej przez przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania (Dz.U. L 188 z 12.7.2019, s. 106).

⁽¹¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

dyrektywy 2014/65/UE dotyczących zarządzania produktami, ale zawiera szereg różnic, które nie są uzasadnione i mogą ograniczyć ochronę inwestorów. Należy zatem sprecyzować, że zastosowanie mają przepisy dotyczące zarządzania produktami określone w dyrektywie 2014/65/UE. Odesłania do dyrektywy 2014/65/UE należy rozumieć jako nakładające obowiązek stosowania aktów delegowanych uzupełniających tę dyrektywę.

- (40) Obecnie w rozporządzeniu (UE) 2015/760 wymaga się od dystrybutorów lub zarządzających EDFI przeprowadzenia oceny odpowiedności w odniesieniu do inwestorów detalicznych. Wymóg ten jednak został już przewidziany w art. 25 dyrektywy 2014/65/UE. Powielenie wymogu powoduje dodatkową warstwę obciążeń administracyjnych prowadzących do wyższych kosztów dla inwestorów detalicznych i znacząco zniechęca zarządzających EDFI do oferowania nowych EDFI inwestorom detalicznym. Należy zatem usunąć ten powielony wymóg z rozporządzenia (UE) 2015/760.
- (41) Aby zapewnić wysoki poziom ochrony inwestorów detalicznych, ocenę odpowiedności należy przeprowadzić niezależnie od tego, czy inwestorzy detaliczni nabywają jednostki uczestnictwa lub udziały EDFI od dystrybutorów lub zarządzających EDFI czy też na rynku wtórnym. Zgodnie z art. 25 ust. 2 dyrektywy 2014/65/UE ocena odpowiedności powinna obejmować – w ramach informacji dotyczących celów inwestycyjnych inwestora detalicznego i jego sytuacji finansowej, w tym zdolności ponoszenia strat – informacje na temat oczekiwanego czasu trwania i celu inwestycji oraz poziomu tolerancji ryzyka danego inwestora detalicznego. Wyniki tej oceny należy przekazać danemu inwestorowi detalicznemu w formie oświadczenia o odpowiedności zgodnie z art. 25 ust. 6 dyrektywy 2014/65/UE.
- (42) Ponadto w przypadkach, gdy z oceny odpowiedności wynika, że EDFI nie jest odpowiedni dla inwestora detalicznego, a inwestor taki mimo wszystko chce przeprowadzić transakcję, należy uzyskać wyraźną zgodę tego inwestora detalicznego, zanim dystrybutor lub zarządzający EDFI przystąpi do transakcji.
- (43) W rozporządzeniu (UE) 2015/760 wymaga się także od dystrybutorów lub zarządzających EDFI przekazywania stosownej porady inwestycyjnej podczas wprowadzania EDFI do obrotu wśród inwestorów detalicznych. Brak precyzji w rozporządzeniu (UE) 2015/760 co do tego, co stanowi stosowną poradę inwestycyjną, oraz brak odesłania do definicji doradztwa inwestycyjnego w dyrektywie 2014/65/UE doprowadziły do braku pewności prawa i dezorientacji wśród dystrybutorów i zarządzających EDFI. Ponadto obowiązek przekazywania stosownej porady inwestycyjnej wymaga, aby dystrybutorzy zewnętrzni, wprowadzając EDFI do obrotu wśród inwestorów detalicznych, posiadali zezwolenie na podstawie dyrektywy 2014/65/UE. Tworzy to niepotrzebne przeszkody we wprowadzaniu EDFI do obrotu wśród takich inwestorów, a także nakłada na EDFI bardziej rygorystyczne wymogi niż w przypadku dystrybucji innych złożonych produktów finansowych, w tym wymogi dotyczące sekurytyzacji określone w rozporządzeniu (UE) 2017/2402 oraz wymogi dotyczące podporządkowanych zobowiązań kwalifikowalnych określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE⁽¹²⁾. Nie jest zatem konieczne wymaganie od dystrybutorów i zarządzających EDFI, aby udzielali inwestorom detalicznym takich porad inwestycyjnych. Ponadto z uwagi na znaczenie, jakie ma zapewnienie równych szans dla produktów finansowych oferowanych inwestorom końcowym oraz zapewnienie, aby niniejsze rozporządzenie zawierało między innymi skuteczne gwarancje ochrony inwestorów, EDFI nie powinny podlegać niepotrzebnym obciążeniom administracyjnym i regulacyjnym.
- (44) Aby zapewnić skuteczny nadzór nad stosowaniem wymogów dotyczących wprowadzania EDFI do obrotu wśród inwestorów detalicznych, dystrybutor lub – w przypadku bezpośredniego oferowania lub plasowania jednostek uczestnictwa lub udziałów EDFI wśród inwestorów detalicznych – zarządzający EDFI powinni podlegać przepisom dyrektywy 2014/65/UE dotyczącym prowadzenia rejestrów.
- (45) W przypadku gdy wprowadzanie do obrotu lub plasowanie EDFI wśród inwestorów detalicznych odbywa się za pośrednictwem dystrybutora, taki dystrybutor powinien spełniać mające zastosowanie wymogi dyrektywy 2014/65/UE i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014⁽¹³⁾. Aby zagwarantować pewność prawa i uniknąć powielania, w przypadku gdy inwestorowi detalicznemu udzielono doradztwa inwestycyjnego zgodnie z dyrektywą 2014/65/UE, wymóg przeprowadzenia oceny odpowiedności należy uznać za spełniony.

⁽¹²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

- (46) Jest utrwaloną praktyką rynkową, że od zarządzających portfelem lub personelu wyższego szczebla zarządzającego EDFI wymaga się lub oczekuje inwestowania w EDFI zarządzane przez tego zarządzającego EDFI. Zakłada się, że takie osoby posiadają zaawansowaną wiedzę z dziedziny finansów i dotyczącą danego EDFI, co oznacza, że zbędne byłoby wymaganie od nich poddania się ocenie odpowiedniości inwestycji w EDFI. W związku z tym nie należy wymagać od dystrybutorów ani zarządzających EDFI przeprowadzania oceny odpowiedniości w przypadku takich osób.
- (47) Obecnie w rozporządzeniu (UE) 2015/760 wymaga się od potencjalnych inwestorów detalicznych, których portfel instrumentów finansowych nie przekracza 500 000 EUR, minimalnej inwestycji początkowej w co najmniej jeden EDFI w wysokości 10 000 EUR oraz wymaga się, aby tacy inwestorzy nie inwestowali w EDFI łącznej kwoty przekraczającej 10 % ich portfela instrumentów finansowych. Stosowane łącznie, wartość minimalnej inwestycji początkowej w wysokości 10 000 EUR oraz ograniczenie do 10 % łącznej wartości inwestycji, stanowią dla inwestorów detalicznych znaczną przeszkodę w inwestowaniu w EDFI, co jest sprzeczne z celem EDFI, jakim jest utworzenie produktu detalicznego alternatywnego funduszu inwestycyjnego. Należy zatem znieść wymóg dotyczący minimalnej inwestycji początkowej w wysokości 10 000 EUR oraz wymóg ograniczenia do 10 % łącznej wartości inwestycji.
- (48) Obecnie w rozporządzeniu (UE) 2015/760 wymaga się, aby inwestorzy byli traktowani równo, i zakazuje się preferencyjnego traktowania poszczególnych inwestorów lub grup inwestorów lub przyznawania szczególnych korzyści ekonomicznych tym inwestorom. EDFI mogą jednak posiadać kilka klas jednostek uczestnictwa lub udziałów o nieznacznie lub znacznie różniących się warunkach, jeśli chodzi o opłaty, strukturę prawną, zasady wprowadzania do obrotu i inne wymogi. W celu uwzględnienia tych różnic należy stosować te wymogi wyłącznie do inwestorów indywidualnych lub grup inwestorów, którzy inwestują w tę samą klasę lub klasy EDFI.
- (49) Aby zarządzający EDFI mieli wystarczającą ilość czasu na dostosowanie się do wymogów niniejszego rozporządzenia, w tym do wymogów dotyczących wprowadzania EDFI do obrotu wśród inwestorów, niniejsze rozporządzenie powinno zacząć obowiązywać dziewięć miesięcy od dnia jego wejścia w życie.
- (50) Ze względu na potencjalnie niepełny charakter dopuszczalnych aktywów i długoterminową orientację EDFI, EDFI mogą doświadczać trudności w dostosowywaniu się do zmian w przepisach i wymogach regulacyjnych dotyczących funduszy, wprowadzanych w okresie działalności EDFI, w taki sposób, aby nie miało to wpływu na zaufanie ze strony ich inwestorów. Należy zatem ustanowić przepisy przejściowe odnoszące się do tych EDFI, które uzyskały zezwolenie przed rozpoczęciem stosowania niniejszego rozporządzenia. Takie EDFI powinny jednak również mieć możliwość wyboru, czy będą podlegać niniejszemu rozporządzeniu, pod warunkiem że powiadomiony zostanie o tym organ właściwy dla danego EDFI.
- (51) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, czyli zapewnienie skutecznych ram prawnych prowadzenia działalności EDFI w całej Unii oraz wspieranie finansowania długoterminowego poprzez pozyskiwanie i uruchamianie kapitału na inwestycje długoterminowe w gospodarce realnej, zgodnie z unijnym celem inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki niniejszego rozporządzenia możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (52) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2015/760,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2015/760

W rozporządzeniu (UE) 2015/760 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Celem niniejszego rozporządzenia jest ułatwienie pozyskiwania i uruchamiania kapitału na inwestycje długoterminowe w gospodarce realnej, w tym na inwestycje promujące Europejski Zielony Ład i inne obszary priorytetowe, zgodnie z unijnym celem inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu.”;

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) »aktywa rzeczowe« oznaczają aktywa, które ze względu na swą istotę i właściwości posiadają wartość rzeczywistą;”;

b) w pkt 7 dodaje się literę w brzmieniu:

„ca) zakład reasekuracji zdefiniowany w art. 13 pkt 4 dyrektywy 2009/138/WE;”;

c) dodaje się punkty w brzmieniu:

„14a) »prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja« oznacza sekurytyzację spełniającą warunki określone w art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 (*);

14b) »grupa« oznacza grupę zdefiniowaną w art. 2 pkt 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE (**).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).

(**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).”;

d) dodaje się punkty w brzmieniu:

„20) »EDFI powiązany« oznacza EDFI lub jego subfundusz, któremu udzielono zgody na zainwestowanie co najmniej 85 % swoich aktywów w jednostki uczestnictwa lub udziały innego EDFI lub subfunduszu EDFI;

21) »EDFI podstawowy« oznacza EDFI lub jego subfundusz, w który inny EDFI inwestuje co najmniej 85 % swoich aktywów w jednostki uczestnictwa lub udziały.”;

3) art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organy właściwe dla EDFI informują EUNGiPW w odstępach kwartalnych o zezwoleniach udzielonych lub cofniętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz o wszelkich zmianach w informacjach na temat EDFI zawartych w centralnym rejestrze publicznym, o którym mowa w akapicie drugim.

EUNGiPW prowadzi aktualny centralny rejestr publiczny zawierający, w odniesieniu do każdego EDFI, któremu udzielono zezwolenia na podstawie niniejszego rozporządzenia, następujące informacje:

a) identyfikator podmiotu prawnego (LEI) i krajowy identyfikator danego EDFI, jeżeli jest on dostępny;

b) nazwę i adres zarządzającego EDFI oraz, jeżeli jest on dostępny, LEI tego zarządzającego;

c) kody ISIN EDFI i każdej oddzielnej klasy jednostek uczestnictwa lub udziałów, jeżeli kody te są dostępne;

d) LEI EDFI podstawowego, jeżeli jest on dostępny;

e) LEI EDFI powiązanego, jeżeli jest on dostępny;

f) dane organu właściwego dla EDFI oraz informację o państwie członkowskim pochodzenia EDFI;

g) informację o państwach członkowskich, w których EDFI jest wprowadzany do obrotu;

h) informację, czy EDFI może być wprowadzany do obrotu wśród inwestorów detalicznych, czy też może być wprowadzany do obrotu wyłącznie wśród inwestorów profesjonalnych;

i) datę wydania zezwolenia dla EDFI;

- j) datę rozpoczęcia wprowadzania EDFI do obrotu;
- k) datę ostatniej aktualizacji informacji na temat EDFI dokonanej przez EUNGiPW.

Centralny rejestr publiczny jest udostępniany w formacie elektronicznym.”;

- 4) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o zezwolenie dla EDFI zawiera wszystkie następujące elementy:

- a) regulamin funduszu lub jego dokumenty założycielskie;
- b) nazwę proponowanego zarządzającego EDFI;
- c) nazwę depozytariusza oraz, jeżeli wymaga tego organ właściwy dla EDFI, który może być wprowadzany do obrotu wśród inwestorów detalicznych, pisemną umowę z depozytariuszem;
- d) w przypadku gdy EDFI może być wprowadzany do obrotu wśród inwestorów detalicznych, opis informacji, które mają zostać udostępnione inwestorom, w tym opis rozwiązań służących rozpatrywaniu skarg składanych przez inwestorów detalicznych;
- e) w stosownych przypadkach, następujące informacje dotyczące struktury funduszu podstawowego z funduszami powiązanymi EDFI:
 - (i) oświadczenie, że EDFI powiązany jest funduszem powiązanym EDFI podstawowego;
 - (ii) regulamin funduszu lub dokumenty założycielskie EDFI podstawowego oraz umowę między EDFI powiązanym a EDFI podstawowym lub regulacje wewnętrzne dotyczące prowadzenia działalności, o których mowa w art. 29 ust. 6;
 - (iii) w przypadku gdy EDFI podstawowy i EDFI powiązany mają różnych depozytariuszy, umowę dotyczącą wymiany informacji, o której mowa w art. 29 ust. 7;
 - (iv) w przypadku gdy EDFI powiązany ma siedzibę w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie pochodzenia EDFI podstawowego – zaświadczenie właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia EDFI podstawowego, że EDFI podstawowy jest EDFI wskazanym przez EDFI powiązany.”;

- b) ust. 2 akapit drugi formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Bez uszczerbku dla ust. 1 ZAFI z UE, który ubiega się o zarządzanie EDFI mającym siedzibę w innym państwie członkowskim, przedstawia organowi właściwemu dla EDFI następujące dokumenty.”;

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W terminie dwóch miesięcy od daty złożenia kompletnego wniosku wnioskodawca jest informowany, czy udzielono zezwolenia dla EDFI.”;

- d) ust. 5 akapit drugi lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w przypadku gdy EDFI może być wprowadzany do obrotu wśród inwestorów detalicznych, opis informacji, które mają zostać udostępnione inwestorom detalicznym, w tym opis rozwiązań służących rozpatrywaniu skarg składanych przez inwestorów detalicznych.”;

- 5) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Dopuszczalne aktywa inwestycyjne

1. Aktywa, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), są dopuszczalne jako przedmiot inwestycji EDFI jedynie w przypadku, gdy należą do jednej z następujących kategorii:

- a) instrumenty kapitałowe lub quasi-kapitałowe, które zostały:

- (i) wyemitowane przez kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe, o którym mowa w art. 11, i nabyte przez EDFI od tego kwalifikowalnego przedsiębiorstwa portfelowego lub strony trzeciej na rynku wtórnym;

- (ii) wyemitowane przez kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe, o którym mowa w art. 11 w zamian za instrument kapitałowy lub quasi-kapitałowy uprzednio nabyty przez EDFI od tego kwalifikowalnego przedsiębiorstwa portfelowego lub strony trzeciej na rynku wtórnym;
 - (iii) wyemitowane przez przedsiębiorstwo, w którym kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe, o którym mowa w art. 11, posiada udział kapitałowy, w zamian za instrument kapitałowy lub quasi-kapitałowy nabyty przez EDFI zgodnie z ppkt (i) lub (ii) niniejszej litery a);
- b) instrumenty dłużne wyemitowane przez kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe, o którym mowa w art. 11;
 - c) pożyczki udzielone przez EDFI na rzecz kwalifikowalnego przedsiębiorstwa portfelowego, o którym mowa w art. 11, których termin zapadalności nie jest dłuższy niż okres działalności EDFI;
 - d) jednostki uczestnictwa lub udziały w jednym lub większej liczbie innych EDFI, EuVECA, EuSEF, UCITS i AFI z UE zarządzanych przez ZAFI z UE, pod warunkiem że te EDFI, EuVECA, EuSEF, UCITS i AFI z UE inwestują w dopuszczalne inwestycje, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 2, i same nie zainwestowały więcej niż 10 % swoich aktywów w żadne inne przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania;
 - e) aktywa rzeczowe;
 - f) proste, przejrzyste i standardowe sekurytyzacje, w przypadku których ekspozycje bazowe należą do jednej z następujących kategorii:
 - (i) aktywa wymienione w art. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iv) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1851 (*);
 - (ii) aktywa wymienione w art. 1 lit. a) ppkt (vii) lub (viii) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/1851, pod warunkiem że wpływy z obligacji sekurytyzacyjnych są wykorzystywane do finansowania lub refinansowania inwestycji długoterminowych;
 - g) obligacje wyemitowane, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich zielonych obligacji, przez kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe, o którym mowa w art. 11.

Limit ustanowiony w akapicie pierwszym lit. d) nie ma zastosowania do EDFI powiązanych.

2. Do celu ustalenia zgodności z limitem inwestycyjnym określonym w art. 13 ust. 1 inwestycje EDFI w jednostki uczestnictwa lub udziały EDFI, EuVECA, EuSEF, UCITS i AFI z UE zarządzane przez ZAFI z UE powinny być brane pod uwagę jedynie w zakresie kwoty inwestycji tych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w dopuszczalne aktywa inwestycyjne określone w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b), c), e), f) i g) niniejszego artykułu.

Do celu ustalenia zgodności z limitem inwestycyjnym i innymi limitami określonymi w art. 13 i art. 16 ust. 1 łączone są pozycje aktywów oraz pożyczek i kredytów środków pieniężnych EDFI z takimi pozycjami pozostałych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, w które ten EDFI zainwestował.

Ustalenia zgodności z limitem inwestycyjnym i innymi limitami określonymi w art. 13 i art. 16 ust. 1 zgodnie z niniejszym ustępem dokonuje się na podstawie informacji aktualizowanych co najmniej raz na kwartał, a w przypadku gdy informacje te nie są dostępne co kwartał – na podstawie najnowszych dostępnych informacji.

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1851 z dnia 28 maja 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących jednorodności ekspozycji bazowych w ramach sekurytyzacji (Dz.U. L 285 z 6.11.2019, s. 1).”;

6) art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe jest przedsiębiorstwem spełniającym, w chwili podejmowania inwestycji początkowej, następujące wymogi:

a) nie jest przedsiębiorstwem finansowym, chyba że:

- (i) jest przedsiębiorstwem finansowym niebędącym finansową spółką holdingową lub holdingiem mieszanym; oraz
- (ii) to przedsiębiorstwo finansowe uzyskało zezwolenie lub zostało zarejestrowane później niż pięć lat przed datą inwestycji początkowej;

b) jest przedsiębiorstwem, które:

- (i) nie jest dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub na wielostronnej platformie obrotu; lub
- (ii) jest dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub na wielostronnej platformie obrotu, a jego kapitalizacja rynkowa wynosi nie więcej niż 1 500 000 000 EUR;

c) ma siedzibę w państwie członkowskim lub w państwie trzecim, pod warunkiem że to państwo trzecie:

- (i) nie zostało uznane za państwo trzecie wysokiego ryzyka w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (*);
- (ii) nie figuruje w załączniku I do Konkluzji Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).”;

7) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Konflikt interesów

1. EDFI nie może inwestować w dopuszczalne aktywa inwestycyjne, w których zarządzający EDFI posiada lub przyjmuje bezpośrednio lub pośrednio udział w sposób inny niż poprzez posiadanie jednostek uczestnictwa lub udziałów w EDFI, EuSEF, EuVECA, UCITS lub AFI z UE, którymi zarządza zarządzający EDFI.

2. ZAFI z UE zarządzający EDFI oraz przedsiębiorstwa, które należą do tej samej grupy, co ten ZAFI z UE oraz ich personel mogą wspólnie inwestować w ten EDFI oraz wspólnie inwestować z EDFI w te same aktywa, pod warunkiem że zarządzający EDFI wprowadził rozwiązania organizacyjne i administracyjne mające na celu wykrywanie konfliktów interesów, zapobieganie im, zarządzanie nimi i ich monitorowanie, oraz pod warunkiem że takie konflikty interesów są odpowiednio ujawniane.”;

8) art. 13, 14, 15 i 16 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 13

Skład portfela i dywersyfikacja

1. EDFI inwestuje co najmniej 55 % swojego kapitału w dopuszczalne aktywa inwestycyjne.

2. EDFI inwestuje nie więcej niż:

- a) 20 % swojego kapitału w instrumenty wyemitowane przez jakiegokolwiek jedno kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe lub pożyczki udzielone jakiegokolwiek jednemu kwalifikowalnemu przedsiębiorstwu portfelowemu;
- b) 20 % swojego kapitału w pojedyncze składniki aktywów rzeczowych;

- c) 20 % swojego kapitału w jednostki uczestnictwa lub udziały w jakimkolwiek jednym EDFI, EuVECA, EuSEF, UCITS lub AFI z UE zarządzanym przez ZAFI z UE;
 - d) 10 % swojego kapitału w aktywa, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b), w przypadku gdy aktywa te zostały wyemitowane przez jeden podmiot.
3. Łączna wartość prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji w portfelu EDFI nie może przekraczać 20 % wartości kapitału tego EDFI.
4. Łączna ekspozycja na ryzyko wobec kontrahenta EDFI, wynikająca z transakcji na instrumentach pochodnych poza rynkiem regulowanym, umów z udzielonym przyrzeczeniem odkupu lub umów z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu, nie może przekraczać 10 % wartości kapitału tego EDFI.
5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 lit. d) EDFI może podwyższyć limit w wysokości 10 %, o którym mowa we wspomnianej literze, do 25 %, w przypadku gdy obligacje zostały wyemitowane przez instytucję kredytową, która posiada statutową siedzibę w państwie członkowskim i podlega na mocy prawa szczególnemu nadzorowi publicznemu służącemu ochronie posiadaczy obligacji. W szczególności kwoty pochodzące z emisji tych obligacji muszą być inwestowane zgodnie z prawem w aktywa, które podczas całego okresu ważności obligacji są w stanie pokryć roszczenia związane z obligacjami oraz które w przypadku niewypłacalności emitenta zostałyby wykorzystane na zasadzie pierwszeństwa w celu zwrotu kapitału i płatności narosłych odsetek.
6. Spółki, które są ujęte w tej samej grupie do celów skonsolidowanych sprawozdań finansowych w rozumieniu dyrektywy 2013/34/UE albo zgodnie z uznanymi międzynarodowymi zasadami rachunkowości, uznaje się za jedno kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe lub jeden podmiot do celów obliczania limitów, o których mowa w ust. 1-5 niniejszego artykułu.
7. Limitów inwestycyjnych określonych w ust. 2-4 nie stosuje się w przypadku, gdy EDFI są wprowadzane do obrotu wyłącznie wśród inwestorów profesjonalnych. Limitu inwestycyjnego określonego w ust. 2 lit. c) nie stosuje się w przypadku, gdy EDFI jest EDFI powiązanym.

Artykuł 14

Korekta pozycji inwestycyjnych

W sytuacji gdy EDFI naruszy wymogi dotyczące składu portfela i dywersyfikacji określone w art. 13 lub limity w zakresie zaciągania pożyczek i kredytów określone w art. 16 ust. 1 lit. a), a naruszenie to pozostaje poza kontrolą zarządzającego EDFI, zarządzający EDFI podejmuje w odpowiednim czasie środki niezbędne do skorygowania pozycji, należyście uwzględniając interesy inwestorów EDFI.

Artykuł 15

Limity koncentracji

1. EDFI może nabyć nie więcej niż 30 % jednostek uczestnictwa lub udziałów w jednym EDFI, EuVECA, EuSEF, UCITS lub w AFI z UE zarządzanym przez ZAFI z UE. Limitu tego nie stosuje się w przypadku, gdy EDFI są wprowadzane do obrotu wyłącznie wśród inwestorów profesjonalnych, ani nie stosuje się go do EDFI powiązanego inwestującego w swój EDFI podstawowy.
2. Limity koncentracji określone w art. 56 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE stosuje się do inwestycji w aktywa, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem przypadków, gdy EDFI są wprowadzane do obrotu wyłącznie wśród inwestorów profesjonalnych.

Artykuł 16

Zaciąganie pożyczek i kredytów środków pieniężnych

1. EDFI może zaciągać pożyczki i kredyty środków pieniężnych, pod warunkiem że taka pożyczka lub kredyt spełnia wszystkie następujące warunki:
 - a) stanowi nie więcej niż 50 % wartości aktywów netto EDFI w przypadku EDFI, które mogą zostać wprowadzone do obrotu wśród inwestorów detalicznych i nie więcej niż 100 % wartości aktywów netto EDFI w przypadku EDFI, które są wprowadzane do obrotu wyłącznie wśród inwestorów profesjonalnych;
 - b) służy inwestowaniu lub zapewnianiu płynności, w tym na potrzeby uiszczenia kosztów i wydatków, pod warunkiem że posiadane przez EDFI środki pieniężne lub ich ekwiwalenty nie są wystarczające do dokonywania danych inwestycji;

- c) zostaje zaciągnięta lub zaciągnięty w tej samej walucie co aktywa, które mają zostać nabyte z pożyczonych środków pieniężnych, lub w innej walucie, jeżeli ekspozycje walutowe zostały odpowiednio zabezpieczone;
- d) posiada termin zapadalności nie dłuższy niż okres działalności EDFI.

Pożyczając środki pieniężne, EDFI może obciążać aktywa w celu realizacji swojej strategii zaciągania pożyczek i kredytów.

Porozumień dotyczących zaciągania pożyczek i kredytów, które są w pełni pokryte przez zobowiązania kapitałowe inwestorów, nie uznaje się za zaciągnięcie pożyczki lub kredytu do celów niniejszego ustępu.

2. Zarządzający EDFI określa w prospekcie emisyjnym EDFI, czy EDFI zamierza zaciągać pożyczki lub kredyty środków pieniężnych w ramach swej strategii inwestycyjnej i –jeżeli zamierza zaciągnąć takie kredyty lub pożyczki – wskazuje również w tym prospekcie limity w zakresie zaciągania pożyczek i kredytów.

3. Limity w zakresie zaciągania pożyczek i kredytów, które muszą zostać określone w prospekcie emisyjnym zgodnie z ust. 2, mają zastosowanie wyłącznie od dnia wskazanego w regulaminie lub w dokumentach założycielskich EDFI. Data ta nie może być późniejsza niż trzy lata od daty rozpoczęcia wprowadzania EDFI do obrotu.

4. Limity w zakresie zaciągania pożyczek i kredytów, o których mowa w ust. 1 lit. a), zostają tymczasowo zawieszane, jeżeli EDFI pozyskuje dodatkowy kapitał lub obniża swój istniejący kapitał. Takie zawieszenie musi być ograniczone w czasie do absolutnie niezbędnego okresu, z należyтым uwzględnieniem interesów inwestorów w EDFI, i w żadnym przypadku nie może trwać dłużej niż 12 miesięcy.”;

- 9) art. 17 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Wymogi dotyczące składu portfela i dywersyfikacji określone w art. 13:

- a) obowiązują do daty określonej w regulaminie lub dokumentach założycielskich EDFI;
- b) przestają mieć zastosowanie po tym, jak EDFI rozpoczyna sprzedaż aktywów w celu umorzenia jednostek uczestnictwa lub udziałów inwestorów po zakończeniu okresu działalności EDFI;
- c) zostają tymczasowo zawieszane, w przypadku gdy EDFI pozyskuje dodatkowy kapitał lub obniża istniejący kapitał, o ile takie zawieszenie trwa nie dłużej niż 12 miesięcy.”;

- 10) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

Umarzanie jednostek uczestnictwa lub udziałów EDFI

1. Inwestorzy EDFI nie mają możliwości wystąpienia o umorzenie swoich jednostek uczestnictwa lub udziałów przed końcem okresu działalności EDFI. Inwestorzy mają możliwość umarzenia, począwszy od dnia następującego po dacie końca okresu działalności EDFI.

W regulaminie lub dokumentach założycielskich EDFI jasno wskazuje się konkretną datę jako koniec okresu działalności EDFI oraz można przewidzieć prawo do tymczasowego wydłużenia okresu działalności EDFI oraz warunki umożliwiające skorzystanie z takiego prawa.

Regulamin lub dokumenty założycielskie EDFI oraz informacje ujawniane inwestorom określają procedury dotyczące umarzenia jednostek uczestnictwa lub udziałów i sprzedaży aktywów oraz jasno stwierdzają, że inwestorzy mają możliwość umarzenia począwszy od dnia następującego po dacie końca okresu działalności EDFI.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu regulamin lub dokumenty założycielskie EDFI mogą przewidywać możliwość umorzenia w okresie działalności EDFI, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) umorzenia nie mogą mieć miejsca przed upływem minimalnego okresu utrzymywania ani przed datą określoną w art. 17 ust. 1 lit. a);
- b) w momencie wydania zezwolenia i w trakcie całego okresu działalności EDFI zarządzający EDFI może udowodnić organowi właściwemu dla EDFI, że EDFI ma odpowiednią politykę umarzenia i narzędzia zarządzania płynnością, które są zgodne z długoterminową strategią inwestycyjną EDFI;
- c) polityka umarzenia EDFI wyraźnie określa procedury i warunki umorzeń;

- d) polityka umarzania EDFI gwarantuje, że umorzenia są ograniczone do wartości procentowej aktywów EDFI, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b);
- e) polityka umarzania EDFI gwarantuje, że inwestorzy są równo traktowani oraz że umorzenia następują w sposób proporcjonalny, jeżeli kwota wniosków o umorzenie przekracza wartość procentową, o której mowa w lit. d) niniejszego akapitu.

Warunek minimalnego okresu utrzymywania, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a), nie ma zastosowania do EDFI powiązanych inwestujących w ich EDFI podstawowe.

3. Okres działalności EDFI musi być spójny z długoterminowym charakterem EDFI i kompatybilny z cyklami życia każdego składnika aktywów EDFI, mierzonymi zgodnie z profilem braku płynności i ekonomicznym cyklem życia składnika aktywów, oraz umożliwić osiągnięcie zamierzonych celów inwestycyjnych EDFI.

4. Inwestorzy muszą zawsze mieć możliwość uzyskania spłaty w gotówce.

5. Spłata w formie świadczenia rzeczowego z aktywów EDFI jest możliwa tylko w przypadku, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) w regulaminie lub dokumentach założycielskich EDFI przewidziano taką możliwość, pod warunkiem że wszyscy inwestorzy są równo traktowani;
- b) inwestor zwraca się na piśmie o spłatę w formie udziału w aktywach EDFI;
- c) przepisy szczególne nie ograniczają przeniesienia tych aktywów.

6. EUNGiPW opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających okoliczności, w których okres działalności EDFI uznaje się za kompatybilny z cyklami życia każdego składnika aktywów EDFI zgodnie z ust. 3.

EUNGiPW opracowuje również projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) kryteria określania minimalnego okresu utrzymywania, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. a);
- b) minimum informacji, które należy przekazać organowi właściwemu dla EDFI zgodnie z ust. 2 akapit pierwszy lit. b);
- c) wymogi, które EDFI musi spełnić w odniesieniu do jego polityki umarzania i narzędzi zarządzania płynnością, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. b) i c); oraz
- d) kryteria oceny wartości procentowej, o której mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. d), z uwzględnieniem m.in. oczekiwanych przepływów pieniężnych i zobowiązań EDFI.

EUNGiPW przedkłada Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim, do dnia 10 stycznia 2024 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

11) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Regulamin lub dokumenty założycielskie EDFI nie mogą uniemożliwiać inwestorom swobodnego przenoszenia ich jednostek uczestnictwa lub udziałów na rzecz stron trzecich innych niż zarządzający EDFI, z zastrzeżeniem obowiązujących wymogów regulacyjnych i warunków określonych w prospekcie emisyjnym EDFI.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Regulamin lub dokumenty założycielskie EDFI mogą przewidywać możliwość pełnego lub częściowego zestawiania – w okresie działalności EDFI – wniosków o przeniesienie jednostek uczestnictwa lub udziałów EDFI składanych przez inwestorów wychodzących z wnioskami o przeniesienie składanymi przez potencjalnych inwestorów pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące wymogi:

- a) zarządzający EDFI przedstawił politykę zestawiania wniosków, w której jasno określono wszystkie następujące elementy:
 - (i) procedurę przenoszenia dotyczącą zarówno wychodzących jak i potencjalnych inwestorów;

- (ii) rolę zarządzającego EDFI lub administratora funduszu w zakresie przenoszenia jednostek uczestnictwa lub udziałów EDFI oraz zestawiania wniosków;
 - (iii) okresy, w których wychodzący i potencjalni inwestorzy mogą składać wnioski o przeniesienie jednostek uczestnictwa lub udziałów EDFI;
 - (iv) zasady określające cenę wykonania;
 - (v) zasady określające warunki proporcjonalnego podziału;
 - (vi) terminy i charakter ujawniania informacji dotyczących procesu przeniesienia;
 - (vii) opłaty, koszty i należności związane z procesem przeniesienia, o ile występują;
- b) polityka i procedury zestawiania wniosków inwestorów wychodzących z EDFI z wnioskami potencjalnych inwestorów gwarantują, że inwestorzy są równo traktowani oraz – w przypadku wystąpienia rozbieżności między wychodzącymi a potencjalnymi inwestorami – przeprowadzenie zestawiania na zasadzie proporcjonalności;
- c) zestawiania wniosków umożliwiała zarządzającemu EDFI monitorowanie ryzyka utraty płynności przez EDFI i zestawiania takie jest zgodne z długoterminową strategią inwestycyjną EDFI.”;
- c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających okoliczności pozwalające na zastosowanie zestawiania, o którym mowa w 2a, w tym informacje, które EDFI muszą ujawniać inwestorom.

EUNGiPW przedkłada Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 10 stycznia 2024 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 12) art. 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. EDFI informuje organ właściwy dla EDFI najpóźniej rok przed datą końca okresu działalności EDFI o uporządkowanym zbyciu swoich aktywów w celu umorzenia jednostek uczestnictwa lub udziałów inwestorów po zakończeniu okresu działalności EDFI. Na żądanie organu właściwego dla EDFI, EDFI przekazuje temu organowi właściwemu dla EDFI szczegółowy harmonogram uporządkowanego zbycia swoich aktywów.”;

- 13) art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. EDFI może obniżyć swój kapitał w sposób proporcjonalny w przypadku zbycia składnika aktywów w okresie działalności EDFI, pod warunkiem że zarządzający EDFI uznał, po należyтым przeanalizowaniu sprawy, iż takie zbycie leży w interesie inwestorów.”;

- 14) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) informacje, które są ujawniane przez przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania typu zamkniętego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 (*);

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylenia dyrektywy 2003/71/WE (Dz.U. L 168 z 30.6.2017, s. 12).”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Prospekt emisyjny EDFI powiązanego zawiera następujące informacje:

- a) oświadczenie, że EDFI powiązany jest funduszem powiązany EDFI podstawowego i jako taki stale inwestuje co najmniej 85 % swoich aktywów w jednostki uczestnictwa lub udziały tego EDFI podstawowego;

- b) cel inwestycyjny i politykę inwestycyjną EDFI powiązanego, w tym profil ryzyka, oraz informację, czy wyniki EDFI powiązanego i EDFI podstawowego są identyczne, lub w jakim stopniu i z jakich powodów się różnią;
- c) krótki opis EDFI podstawowego, jego organizacji, celu inwestycyjnego i polityki inwestycyjnej, w tym profilu ryzyka, oraz wskazanie, w jaki sposób można uzyskać prospekt emisyjny EDFI podstawowego;
- d) streszczenie umowy zawartej między EDFI powiązanym a EDFI podstawowym lub regulacji wewnętrznych dotyczących prowadzenia działalności, o których mowa w art. 29 ust. 6;
- e) sposób uzyskania przez posiadaczy jednostek uczestnictwa lub udziałów dalszych informacji dotyczących EDFI podstawowego oraz umowy zawartej między EDFI powiązanym a EDFI podstawowym, o której mowa w art. 29 ust. 6;
- f) opis wszelkiego wynagrodzenia lub zwrotu kosztów, które EDFI powiązany zobowiązany jest uiścić z tytułu swoich inwestycji w jednostki uczestnictwa lub udziały EDFI podstawowego, a także opis łącznych należności EDFI powiązanego i EDFI podstawowego.”;

c) w ust. 5 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku wprowadzania EDFI do obrotu wśród inwestorów detalicznych zarządzający EDFI włącza do sprawozdania rocznego EDFI powiązanego oświadczenie dotyczące łącznych należności EDFI powiązanego i EDFI podstawowego. W sprawozdaniu rocznym EDFI powiązanego wskazuje się, w jaki sposób można uzyskać sprawozdanie roczne EDFI podstawowego.”;

15) art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W prospekcie emisyjnym ujawnia się ogólny wskaźnik kosztów EDFI.”;

16) uchyla się art. 26;

17) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 27

Wewnętrzny proces oceny EDFI, które można wprowadzać do obrotu wśród inwestorów detalicznych

Zarządzający EDFI, którego jednostki uczestnictwa lub udziały mogą być wprowadzane do obrotu wśród inwestorów detalicznych, podlega wymogom określonym w art. 16 ust. 3 akapity od drugiego do piątego i akapit siódmy dyrektywy 2014/65/UE i art. 24 ust. 2 tej dyrektywy.”;

18) uchyla się art. 28;

19) w art. 29 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„6. W przypadku struktury funduszu podstawowego z funduszami powiązanymi EDFI podstawowy przekazuje EDFI powiązanemu wszystkie dokumenty i informacje niezbędne dla EDFI powiązanego do spełnienia wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu. EDFI powiązany zawiera w tym celu umowę z EDFI podstawowym.

Umowę, o której mowa w akapicie pierwszym, udostępnia się na żądanie i bezpłatnie wszystkim posiadaczom jednostek uczestnictwa lub udziałów. W przypadku gdy EDFI podstawowym i EDFI powiązanym zarządza ten sam zarządzający EDFI, umowa może być zastąpiona regulacjami wewnętrznymi dotyczącymi prowadzenia działalności zapewniającymi zgodność z wymogami określonymi w niniejszym ustępie.

7. W przypadku gdy EDFI podstawowy i EDFI powiązany mają różnych depozytariuszy, depozytariusze ci zawierają umowę dotyczącą wymiany informacji, aby zapewnić wypełnienie obowiązków przez obu depozytariuszy. EDFI powiązany nie może inwestować w jednostki uczestnictwa lub udziały EDFI podstawowego, dopóki umowa taka nie wejdzie w życie.

Jeżeli depozytariusz funduszu podstawowego i depozytariusz EDFI powiązanego przestrzegają wymogów określonych w niniejszym ustępie, nie mogą oni zostać uznani za naruszających jakiegokolwiek zasady ograniczające ujawnianie informacji ani związane z ochroną danych, w przypadku gdy zasady takie zawarte są w umowie lub w przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych. Takie przestrzeganie wymogów nie może powodować powstania jakiegokolwiek odpowiedzialności takiego depozytariuszu lub innej osoby działającej w jego imieniu.

EDFI powiązany, lub w stosownych przypadkach zarządzający EDFI powiązanego, odpowiada za przekazywanie depozytariuszowi EDFI powiązanego wszelkich informacji dotyczących EDFI podstawowego wymaganych do wypełnienia obowiązków depozytariusza EDFI powiązanego. Depozytariusz EDFI podstawowego natychmiast powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia EDFI podstawowego, EDFI powiązanego lub – w stosownych przypadkach – zarządzającego EDFI powiązanego oraz depozytariusza EDFI powiązanego o wszelkich wykrytych nieprawidłowościach dotyczących EDFI podstawowego, które uznaje się za mające negatywny wpływ na EDFI powiązany.”;

20) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 30

Szczególne wymogi dotyczące dystrybucji i wprowadzania do obrotu EDFI wśród inwestorów detalicznych

1. Jednostki uczestnictwa lub udziały EDFI mogą być wprowadzane do obrotu wśród inwestorów detalicznych pod warunkiem przeprowadzenia oceny odpowiedności zgodnie z art. 25 ust. 2 dyrektywy 2014/65/UE oraz przekazania tym inwestorom detalicznym oświadczenia o odpowiedności zgodnie z art. 25 ust. 6 akapity drugi i trzeci tej dyrektywy.

Ocenę odpowiedności, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, przeprowadza się niezależnie od tego, czy jednostki uczestnictwa lub udziały EDFI są nabywane przez inwestora detalicznego od dystrybutora lub zarządzającego EDFI, czy też na rynku wtórnym zgodnie z art. 19 niniejszego rozporządzenia.

Wyraźna zgoda inwestora detalicznego wskazująca, że rozumie on ryzyka związane z inwestowaniem w EDFI, musi zostać uzyskana, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) ocena odpowiedności nie jest przekazywana w kontekście doradztwa inwestycyjnego;
- b) EDFI został uznany za nieodpowiedni dla inwestora detalicznego na podstawie oceny odpowiedności przeprowadzonej na mocy akapitu pierwszego;
- c) inwestor detaliczny pragnie przystąpić do transakcji pomimo uznania danego EDFI za nieodpowiedni dla tego inwestora.

Dystrybutor lub – w przypadku bezpośredniego oferowania lub plasowania jednostek uczestnictwa lub udziałów EDFI wśród inwestorów detalicznych – zarządzający EDFI tworzy rejestr, o którym mowa w art. 25 ust. 5 dyrektywy 2014/65/UE.

2. Dystrybutor lub – w przypadku bezpośredniego oferowania lub plasowania jednostek uczestnictwa lub udziałów EDFI wśród inwestorów detalicznych – zarządzający EDFI wydaje wyraźne ostrzeżenie na piśmie informujące inwestora detalicznego, że:

- a) jeżeli okres działalności EDFI oferowanego lub plasowanego wśród inwestorów detalicznych jest dłuższy niż 10 lat, produkt EDFI może nie być odpowiedni dla inwestorów detalicznych, którzy nie są w stanie utrzymać takiego długoterminowego i niepłynnego zaangażowania;
- b) jeżeli regulamin lub dokumenty założycielskie EDFI zapewniają możliwość zestawiania jednostek uczestnictwa lub udziałów EDFI zgodnie z art. 19 ust. 2a, dostępność takiej możliwości nie gwarantuje ani nie uprawnia inwestora detalicznego do wyjścia lub umorzenia jego jednostek uczestnictwa lub udziałów danego EDFI.

3. Ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku, gdy inwestor detaliczny jest członkiem personelu wysokiego szczebla lub zarządzającym portfelem, dyrektorem, specjalistą, przedstawicielem lub pracownikiem zarządzającego EDFI lub podmiotu stowarzyszonego z zarządzającym EDFI i posiada wystarczającą wiedzę na temat EDFI.

4. EDFI powiązany ujawnia w swoich informacjach reklamowych, że stale inwestuje co najmniej 85 % swoich aktywów w jednostki uczestnictwa lub udziały EDFI podstawowego.

5. Regulamin lub dokumenty założycielskie EDFI wprowadzanego do obrotu wśród inwestorów detalicznych w ramach odpowiedniej klasy jednostek uczestnictwa lub udziałów muszą przewidywać, że wszyscy inwestorzy korzystają z równego traktowania, a poszczególnym inwestorom lub grupom inwestorów w obrębie odpowiedniej klasy lub klas nie przyznaje się preferencyjnego traktowania lub szczególnych korzyści ekonomicznych.

6. Forma prawna EDFI wprowadzanego do obrotu wśród inwestorów detalicznych nie może powodować większej odpowiedzialności ze strony inwestora detalicznego lub wymagać podjęcia jakichkolwiek dodatkowych zobowiązań w imieniu takiego inwestora oprócz pierwotnie podjętego zobowiązania kapitałowego.

7. Inwestorzy detaliczni muszą mieć możliwość, podczas okresu subskrypcji i przez okres dwóch tygodni po podpisaniu początkowego zobowiązania lub umowy w sprawie subskrypcji jednostek uczestnictwa lub udziałów w EDFI, unieważnienia swojej subskrypcji i uzyskania zwrotu pieniędzy bez żadnej kary.

8. Zarządzający EDFI wprowadzanym do obrotu wśród inwestorów detalicznych wprowadza odpowiednie procedury i zasady rozpatrywania skarg inwestorów detalicznych, które pozwalają inwestorom detalicznym na składanie skarg w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych ich państwa członkowskiego.”;

21) w art. 31 ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) prospekt emisyjny EDFI; oraz

b) dotyczący EDFI dokument zawierający kluczowe informacje w przypadku wprowadzania EDFI do obrotu wśród inwestorów detalicznych.”;

b) uchyla się lit. c);

22) art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. EUNGIPW korzysta z uprawnień powierzonych mu na mocy dyrektywy 2011/61/UE również w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia i zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).”;

23) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 37

Przegląd

1. Komisja dokonuje przeglądu stosowania niniejszego rozporządzenia i analizuje co najmniej następujące elementy:

a) zakres, w jakim EDFI są wprowadzane do obrotu w Unii, w tym, czy ZAFI, o których mowa w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2011/61/UE, mogą być zainteresowani wprowadzaniem do obrotu EDFI;

b) stosowanie przepisów dotyczących zezwoleń dla EDFI określonych w art. 3–6;

c) czy konieczne jest uaktualnienie przepisów dotyczących centralnego rejestru publicznego EDFI określonych w art. 3;

d) czy konieczne jest uaktualnienie listy dopuszczalnych aktywów i inwestycji, wymogów dotyczących składu portfela i dywersyfikacji, zasad koncentracji i ograniczeń dotyczących zaciągania pożyczek i kredytów środków pieniężnych;

e) wpływ stosowania limitów inwestycyjnych dla dopuszczalnych aktywów inwestycyjnych określonych w art. 13 ust. 1 na dywersyfikację aktywów;

f) czy konieczne jest uaktualnienie przepisów dotyczących konfliktów interesów określonych w art. 12;

g) stosowanie art. 18 oraz wpływ jego stosowania na politykę umarzania oraz okres działalności EDFI;

h) czy wymogi dotyczące przejrzystości określone w rozdziale IV są odpowiednie;

i) czy przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu jednostek uczestnictwa lub udziałów EDFI określone w rozdziale V są odpowiednie oraz zapewniają skuteczną ochronę inwestorów, w tym inwestorów detalicznych;

j) czy EDFI wniosły znaczący wkład w osiągnięcie celów Unii, takich jak cele określone w Europejskim Zielonym Ładzie i w innych obszarach priorytetowych.

2. Na podstawie przeglądu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja do dnia 10 kwietnia 2030 r. i po konsultacji z EUNGiPW przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające wkład niniejszego rozporządzenia i EDFI w utworzenie unii rynków kapitałowych i osiągnięcie celów określonych w art. 1 ust. 2. Sprawozdanie przedkłada się w razie potrzeby wraz z wnioskiem ustawodawczym.”;

24) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 37a

Przegląd zrównoważonego charakteru EDFI

Do dnia 11 stycznia 2026 r. Komisja przeprowadza ocenę i przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym, dotyczące co najmniej następujących kwestii:

- a) czy utworzenie fakultatywnego oznaczenia »EDFI wprowadzany do obrotu jako zrównoważony środowiskowo« lub »zielony EDFI« jest wykonalne, a w szczególności:
 - (i) czy takie oznaczenie powinno być zarezerwowane dla EDFI będących produktami finansowymi, których celem jest realizacja zrównoważonych inwestycji zgodnie z art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 (*);
 - (ii) czy takie oznaczenie powinno być zarezerwowane dla EDFI, które inwestują całość lub znaczną część swoich dopuszczalnych aktywów lub aktywów ogółem w zrównoważone działania, a jeżeli tak, to w jaki sposób należy zdefiniować znaczną część;
 - (iii) czy zrównoważona działalność może być powiązana z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 10 ust. 3, art. 11 ust. 3, art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 14 ust. 2 i art. 15 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 (**);
- b) czy EDFI powinny mieć ogólny obowiązek przestrzegania w swoich decyzjach inwestycyjnych zasady „nie czyni poważnych szkód” w rozumieniu art. 2a rozporządzenia (UE) 2019/2088, czy też obowiązek ten powinien być ograniczony do EDFI wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo lub zielone EDFI, w przypadku gdy takie fakultatywne oznaczenie zostanie uznane za wykonalne;
- c) czy istnieje jakikolwiek potencjał poprawy ram dla EDFI poprzez większy wkład w realizację celów Europejskiego Zielonego Ładu, bez podważania charakteru EDFI.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).”.

Artykuł 2

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 10 stycznia 2024 r.

EDFI, które uzyskały zezwolenie zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) 2015/760 mającego zastosowanie przed dniem 10 stycznia 2024 r. i były zgodne z tymi przepisami, uznaje się za zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia do dnia 11 stycznia 2029 r. EDFI, które uzyskały zezwolenie zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) 2015/760 mającego zastosowanie przed dniem 10 stycznia 2024 r. i były zgodne z tymi przepisami, które nie pozyskują dodatkowego kapitału, uznaje się za zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

Niezależnie od akapitu trzeciego EDFI, które uzyskały zezwolenie przed dniem 10 stycznia 2024 r. mogą postanowić, że chcą być objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że zostanie o tym powiadomiony organ właściwy dla EDFI.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 15 marca 2023 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca
R. METSOLA

W imieniu Rady
Przewodnicząca
J. ROSWALL